

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 95

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, APRIL 21ST, 1936

LETO XXXIX. — VOL. XXXIX.

Zadnji obupni poskusi Abesincev, da re- šijo domovino

Addis Ababa, 20. aprila. Glasom najnovejših poročil se nahaja laška armada še nekako 90 milj od glavnega mesta. Morala abesinske armade je skoro zlomljena. Abesinci se neprestano umikajo.

Mnogo žensk se je zadnje čase pridružilo abesinski armadi. Te ženske bodrijo može naj se borijo do skrajnosti, ker je bolje umreti kot pa ostati v laški sužnjosti. Nad 5.000 žensk se je oborožilo v Addis Ababi.

Poroča se, da bodo Abesinci zastavili svoje zadnje sile v okolici Addis Ababe, da rešijo glavno mesto, ako je mogoče. Iz južne fronte se poroča, da so Italijani zasedli važno abesinsko trdnjavo Jugiga, vendar poročilo ni potrjeno.

Okoli Jigige so se vršili trdovratni boji, ki so trajali štiri dni. Kot poročajo Italijani je padlo v teh bojih 40 laških častnikov in 650 vojakov, dočim se štejejo abesinske zgube na 1.000 mož.

Zadnja trdnjava, ki je morala Italijani še zavzeti, predno se spoji južna armada s severno je mesto Harar. Tu je zbrana močna abesinska armada. Kje se nahaja abesinski cesar, nihče ne ve.

Smrtna kosa

Po dolgi in mučni bolezni je preminul preteklo soboto zvečer ob 9.45 rojak John Miklič. Rojak je umrl v mestni bolnici. Stanoval je na 4212 Cyril Ave. Pokojni je bil doma iz vasi Cesta pri St. Vidu pri Zatičju. — Star je bil 74 let. V Ameriko je došel pred 35. leti. Tu zapuščal žalujočo soprogo, sina Johna in Jožeta, hčere Josephine, Cecilijo in Agnes ter sestro Rose Kral, v stari domovini pa sestro Franciško Strmec in več drugih sorodnikov. Pogreb ranjkega se vrši v sredo iz hiše žalosti na 4503 Clark Ave., na Calvary pokopališče. Pokojni je bil član društva Nanos št. 264 SNPJ. — Bodi mu ohranjen blag spomin!

25-letnica škofovstva

V nedeljo se bo po vsej clevelandski škofiji slovesno obhajala 25-letnica, odkar je bil clevelandski škof Most Rev. Joseph Schrembs posvečen v škofa. Ob tej priliki je poslal papež Pij XI iz Rima lastnoročno pismo našemu škofu, v katerem slavi njegove zasluge za vero in cerkev.

Vreme

Na drugi strani pondeljkeve Enakopravnosti — ta stran se šteje za uredniško stran Enakopravnosti — smo videli včeraj sledeče zelo originalno čtivo, ki ga je podal urednik Enakopravnosti: 1. Razvoj nemško-francoških odnosov. (Prepankano iz starokrajskih časopisov). — 2. Selitev ptic. (Prepankano iz starokrajških listov). "Praznovni obtoženec." (Prepankano iz starokrajških časopisov). — "Zarjaveli žebliji." (Prepankano iz starokrajških časopisov). Ti "zarjaveli žebliji" nam najbolj ugajajo. So živa pričra zarjavele lenobe urednika Enakopravnosti, ki reže in planko iz vseh mogočih časopisov v domovini, potem pa ta material prišaja na "uredniški strani" pa ga ni toliko sram, da bi povedal, kje je ukradel ta material.

Bratski poziv za naš Kulturni vrt

Iz Collinwooda smo dobili sledeče sporočilo: Na zadnji seji collinwoodskega okrožja za Jugoslovanski kulturni vrt, ki se je vršila 15. aprila, se je sklenilo, da se vrši prihodnja seja 22. aprila ob 8. uri zvečer. Znano vam je, bratje in sestre, da imamo mi v Collinwoodu svoj krožek za Kulturni vrt. Prijazno ste vabljeni, da pridete polnoštevilno na prihodnjo sejo in pomagajte s svojo navzočnostjo pri tem plemenitem delu. Naša sveta dolžnost je, da delo, katero smo začeli, tudi dokončamo pošteno in narodu in Zedinjenim državam v ponos.

Znano vam je, da mora naš narod prispevati \$3000.00 za Kulturni vrt, nakar je zvezna vlada že sklenila, da prispeva svojih \$59.000, ki so potrebni, da se vrt v resnici uredi tako, da bo zaslužil ime Jugoslovanski kulturni vrt.

Dragi Collinwoodčani, pojdite na delo, na resno delo! Vsek neka, pa bo zmaga! Dovolj nas je, ki čutimo v sebi odgovornost naroda, da završimo veliko kulturno delo. Enega našega zaslužnega moža že imamo v našem Kulturnem vrtu, ko smo lani postavili spomenik ameriškega Slovenca škofu Baragi. Sedaj je naša narodna dolžnost, da postavimo še spomenik našemu Cankarju in Gregorčiču.

Na ta način bomo imeli tri naše slavne možje v Kulturnem vrtu, kar ne bo samo v ponos nas Slovencev v Clevelandu, pač pa v ponos vseh Slovencev v Ameriki in domovini.

Collinwoodsko okrožje je izvolilo sledeči odbor, ki bo tozadevno deloval: — častni predsednik Rev. L. Kužnik, aktivni predsednik Lawrence Leskovec, tajnik Louis Šimenc, blagajničarka Jennie Pust, nadzorniki: Anton Sircelj, Jenny Kozely in Mary Laušin. Pojdimo na delo za čast naroda!

Držite z Rooseveltom, pravi republikanec

Washington, 20. aprila. — Vplivni in progresivni republikanski senator George Norris je imel včeraj glavni govor, ko se je organizirala Liga prvih volivcev, v katero se sprejemajo fantje in dekleta, stari 21 let in ki bodo letos prvič volili. Liga je bila ustanovljena, da deluje za ponovno izvolitev demokrata Roosevelta, in republikanec Norris je imel otvoritveni govor, v katerem je povdarjal vzroke, zakaj mora biti Roosevelt ponovno izvoljen. Bodočnost ne sme biti odvisna od politične stranke, pač pa od moža, ki razume narod, je dejal Norris. Ponovno in ponovno je Roosevelt dokazal, da ni samo demokrat, pač pa predsednik in prijatelj vsega ameriškega naroda.

Smrtna kosa

Umrli je Jakob Homovec, star 41 let. V Clevelandu je bival 23 let. Doma je bil iz Cerknice pri Rakeku. Ranjki zapuščal tu hčer Eleanor in sina Franka, očeta, brata Josepha, dve sestri in več drugih sorodnikov. Pogreb ranjkega se vrši v četrtek jutraj ob 10. uri iz Frank Zakrajšek pogrebnega zavoda na 1105 Norwood Rd. Bodi ranjkemu ohranjen blag spomin. Iskreno sožalje njegovi družini.

Med Arabci in židi v Palestini je izbruh- nil plemenski boj

Jafa, Palestina, 20. aprila. — Tu je izbruhnil med Arabci in židi oster plemenski boj. V tem boju je bilo včeraj ubitih sedem židov in dva Arabca, dočim so odnesli "iz bojišča" kakih 50 ranjencev.

Dočim je Jafa skoro pristno arabsko mesto, pa je sosednje mesto Tel-Aviv čisto židovsko. Najmanjše izzivanje od strani Arabcev ali židov je povod za prelivanje krvi. Sinoči je stotine Arabcev se oborožilo in čakalo na mestni meji v Jafi, a v Tel-Aviv so židje naredili enako. Vmes je policija, ki skuša preprečiti nadaljne poboje.

Vse židovske trgovine v Jafi so morale zapreti. Policija je ustavila ves promet, celo pešce je pregnala iz ulic. Do pobojev je prišlo, ko so se razširile med Arabci vesti, da so židi ubili 2 Arabca. Ne da bi se prepričali, če je to resnica, so Arabci planili nad žide na ulicah in jih ranili kakih dvajset. Policija je prišla prepozno, da bi preprečila spopad.

V Transjordanijski se je baje organizirala močna skupina Arabcev, ki broji nad 1000 oseb. Arabci so prisegli smrt vsem židom.

Ponudil en milijon dolar- jev za svobodo Mooneya

New York, 20. aprila. — Amicus Most, generalni tajnik za proslavo 1. maja, je brzojavil guvernerju države Californije, da je pripravljen položiti en milijon dolarjev v gotovini kot varščino za Tom Mooneya, ki se nahaja v državnih zaporih Californije. Varščina naj bi omogočila Tom Mooneyu, da bi bil izpuščen za en teden na svobodo, da se bo lahko udeležil proslave 1. maja kot svoboden državljan.

Rediteljce naj se zglasijo

Iz urada San Carlo Opera Co. se naznanja, da bi radi imeli, da se zgласi osem naših deklet, ki bodo poslovala kot "ushers" tekem opernih večerov v korist Kulturnih vrtov v Clevelandu v mestnem avditoriju. Vsa dekleta, ki se prijavijo, morajo imeti ob opernih večerih narodno nošje. Naša slovenska dekleta, ki se za to zanimajo, naj se javijo pri Mr. Anton ali Joseph Grdina. Naslov Joseph Grdine je 6121 St. Clair Ave., naslov Anton Grdine je pa 1053 E. 62nd St. Zglasti se je treba takoj, da se imena in naslovi deklet pošljejo v glavni urad opernega podjetja.

Smrt v ječi

Ko je danes jutraj pomožni šerif Thomas Mervar pregledoval jetniške celice v okrajnem zaporu, je dobil mrtvega nekega Georga Rettgerja v njegovi celici. Poklicani zdravnik je ugotovil, da je Rettger umrl radi alkoholizma. Deset ur pozneje je tudi njegova žena zbolela radi alkoholizma. Poslali so jo v mestno bolnico. Rettger je bil prvotno aretiran, ker ni skrbel za svoje otroke. V ječi se je nahajal od zadnje srede. Ves za služeni denar je zapil, a družino popolnoma zanemarjal.

* Trije nemški zrakoplovci so bili včeraj ubiti, ko so pluli nad Švico.

Obsedno stanje je pro- glašeno v Coloradu

Denver, Colo., 20. aprila. — Governor države Colorado Johnson je proglasil obsedno stanje v Coloradu in v okolihu 316 milj ob meji. Obsedno stanje je bilo proglašeno v namenu, da se prepreči dohod tujcev in reliefnih ljudi v Colorado. Governor je izjavil, da je slišal, da železnice importirajo tujcemee kot delavce na progi, in da so sladkorni interes pripejali ti soče tujcev iz New Mexico in iz Texasa v Colorado, ki sedaj nimajo dela in jih mora hraniti država Colorado. V bodoče bo sleherni tujecemec, ki namera v Coloradu, ustavljen ob meji in zavržen.

Rev. Coughlin napada politične stranke kot pobiralke davkov

Detroit, 20. aprila. V nedeljo je imel znani radio župnik bojevito pridigo po radio in je tekom svojega govora trdil, da bo njegova Narodna unija za socialno pravico zmagała, četudi bo morala unija korakati preko mrtvih trupel vseh večjih političnih strank.

"V vsem tem obupnem političnem boju, ki se danes vrši v Ameriki, se ni razvila ena sama zdrava, iskrena ideja, kako bi se narod zopet vrnil k prosperiteti in boljšemu življenju, je dejal Rev. Coughlin.

"Pod republikanskim Hooverjem," je nadaljeval Coughlin, "smo doživeli prokletstvo depresije in imeli smo dva kolektorja davkov v vsaki garaži, in danes, po več kot treh letih demokratkega Rooseveltizma, imamo še vedno prokletstvo brezposelnosti, in v garaži so štirje kolektorji."

Coughlin je ponovno pozival kongres, da uveljavi Frazier-Lamke farmarsko postajo, in rekel je nadalje, da izplačila pod administracijo AAA so postala že pravi narodni škandal.

Končno je Rev. Coughlin povedal še, da bo njegov govor v nedeljo 26. aprila zadnji v tej sezoni.

Anglija apelira na Nem- čijo, da prepreči vojno

London, 20. aprila. Angleški ministrski predsednik Baldwin je apeliral včeraj na nemškega diktatorja, da preneha s hujskanjem za novo evropsko vojno. Obenem je Baldwin dal Nemčiji razumeti, da Anglija ne bo začela z nobenimi nasilnimi sredstvi, da prisili Nemčijo v vojno, toda obenem je v izbranih besedah izjavil, da bo Nemčija ko znovna od ostalih evropskih držav, ako ne bo prenehala s kršenjem raznih pogodb. Nadalje je Baldwin obžaloval dejstvo, da sankcije napram Italiji niso prinesle zaželenega uspeha. Vzrok temu je, ker Italija, Zedinjene države in Nemčija skrivaj podpirajo Italijo, ki lahko dobiva kljub sankcijam vse, kar potrebuje.

Pozdrav iz Floride

Iz Floride pozdravlja uredništvo Mr. Rudolph Cerkvenik. — Pozdravlja tudi vse prijatelje v Clevelandu.

* Znanstveniki računajo, da znaša danes prebivalstvo zemlje dva tisoč milijonov oseb.

Niti Francija niti Angli- ja ni za nadaljne sankcije

Geneva, 20. aprila. Med Anglijo in Francijo je prišlo do nekakega sporazuma glede sankcij napram Italiji. Dolgo časa je prevladoval spor med Francijo in Anglijo glede laško-abesinske vojne. Zaenkrat je sedaj prišlo do sporazuma, ki se glasi, da niti Francija niti Anglija ne bo zahtevala nadaljnjih sankcij proti Italiji, dokler ne bodo končane parlamentarne volitve v Franciji. Volitve se vršijo maja meseca.

Anglija se je tesneje pridružila Franciji in to pomeni velik moralen udarec za Abesinijo. Abesinski cesar je včeraj brzojavil na Ligo narodov:

"Abesinija je skozi sedem mesecev zaman čakala, da bi Liga narodov naredila konec nesramnemu vpadu Italijanov v Abesinijo. Sankcije, ki jih je Liga narodov odredila napram Italiji, so navaden bluf. Italiji se je dovolilo dosti časa, da je nadaljevala z vojno proti nam, ne da bi bila kaznovana za to! Kršila je vse točke Lige narodov glede vojne in končno upropastila deželo."

Sedaj, ko je Abesinija skoro podjarmljena, namerava Liga narodov protestirati proti vojni. Pri protestu bo ostalo. Če bi Liga narodov takoj v začetku nastopila proti Italiji, bi bila vojna nemudoma ustavljena.

Naseljevanje nemških ži- dov se je podvojilo

Washington, 20. aprila. — Politični izgnanci iz Nemčije, večinoma židje, se vedno bolj hitro naseljujejo v Zedinjenih državah. Število naseljenecv iz Nemčije se je podvojilo. Od 1. januarja do 15. aprila je bil dovoljen vstop 1116 židom iz Nemčije v Zedinjene države. Tekom vsega lanskega leta se je tu naselilo 1650 židov. Kvota za naseljenecv iz Nemčije znaša na leto 25.956, toda ta kvota nobeno leto ni bila izpolnjena.

Smrtna kosa

Za pljučnico je umrl rojak Anton Zajc, star 41 let. V Ameriki je bival 22 let. Doma je bil iz vasi Podžaga pri Velikih Laščah. Tu zapuščal žalujočo soprogo Mary, rojeno Verbič, dve hčeri, Mary in Mollie in sina Louisa ter več sorodnikov. V stari domovini zapuščal starše, štiri sestre in brata. Bil je član društva Presv. Brca Jezusovega. Pogreb ranjkega se vrši v četrtek popoldne ob 2. uri iz hiše žalosti na 19404 Shawnee Ave. pod vodstvom Frank Zakrajška. Naj bo ranjkemu mirna ameriška zemlja! Preostali družini naše iskreno sožalje!

Lepa proslava

Prihodnjo nedeljo praznuje društvo "Strugglers" SNPJ deveto obletnico svojega obstanka. Slavnost se vrši v Slov. Del. Domu na Waterloo Rd. Pričetek ob 2:30 popoldne. Društvo je pripravilo izvrsten program. Med drugimi nastopijo Ozark Mountain Boys od WGAR radio postaje, kvartet harmonikarjev, izvrstna pevka Josephine Modic, Wurlitzerjeva godba, plesalka Eleanor Ster in mnogi drugi. Mr. John E. (Lindy) Lokar je predsednik društva od ustanovitve sem.

V spomin zaslužjenih brale v Italiji

"Udruženje za obrambo Jugoslovancv v Italiji," je organizacija, obstoječa iz delegatov slovenskih, hrvatskih in srbskih društev v New Yorku in okolici. To Udruženje priredi velik koncert v New Yorku v soboto 23. maja, v Arlington dvorani, na 23 St. Mark's Place, Manhattan.

Na tem koncertu bodo sodelovala vsa pevska društva in razni naši odlični umetniki, pevci in glasbeniki, radi česar se obeta, da bo ta koncert eden najbolj pomembnih v zadnjih letih. Vsa društva v New Yorku in v okolici so naprošena, da si zabeležijo zgornji datum ter da uredijo po možnosti svoje prireditve tako, da ne pridejo na zgoraj omenjeni dan.

Koncert bo posvečen zaslužnim brale v Italiji, ki — kakor se poroča iz raznih strani — sledijo z velikim zanimanjem in zahvalnostjo delovanju ameriških Jugoslovancv v njihovo korist. — Defense Alliance for Yugoslavs in Italy.

Zaprta radi laži

Neki Robert Burns, star 17 let je pred par meseci izjavil na sodniji, da je 18-letni Albert Novak, 1416 E. 53rd St. ukradel dne 31. decembra neki avtomobil in je tudi njega povabil na vožnjo. Dasi je mladi Novak slovesno zatrjeval, da je on nedolžen, in je bil proti njemu samo Burns kot prič, pa je bil Novak dne 20. marca spoznan krivim tatvine avtomobila in obsojen v državni zapor. No, sodniku Dayu se je že tedaj zdelo nekaj narobe in je vpeljal preiskavo. Včeraj je pa omenjeni Burns, potem ko je hotel pobegniti po možnim šerifom, končno priznal, da si je glede Novaka vse izmislil, in da je Novak, s katerim sta hodila skupaj v šolo, popolnoma nedolžen. Sodnik je takoj odredil, da je bil Novak izpuščen iz zapora.

Poročna dovoljenja

Poročna dovoljenja so dobili: Mr. Joseph Batovski, 5819 Superior Ave., in Miss Ana Jurkovich, 5409 Stannard Ave. Mr. Anthony Papes, 1225 E. 72nd St. in Miss Helen Kalanta, 8306 Koscusko Ave. Mr. Jos. Verbic, 5107 Luther Ave., in Miss Anne Hovan, 7510 Decker Ave. Mr. Edward Kavcic, 1204 East 167th St., in Miss Frances Stimanac, 1228 E. 173rd St. Mr. R. Glau, 1042 Addison Rd., in Miss Bertha Cimperman, 1259 Marquette Rd. Mr. Jos. Markus Jr., 4504 Superior Ave., in Miss Theresa Jurman, 1379 E. 43rd St. Mr. Jos. Zabukovec, 3555 E. 72nd St., in Miss Anna She-dak, 3556 E. 72nd St. Bilo srečno!

Reka Ohio pada

Iz južnih krajev države Ohio se poroča, da vodovje reke Ohio naglo pada. Voda je tekom povodnji dosegla višino 53 čevljev. Ljudje, ki so bežali pred poplavo, se polagoma vračajo na svoje domove, katerih je bilo tisoče odnešenih ali porušeni. Rdeči križ pomaga ljudem, da zopet grade domovanja.

Za Kulturni vrt

Mrs. Apolonija Lach iz West Parka je prispevala \$2.00, in sicer \$1.00 za Simon Gregorčiča in \$1.00 za Ivana Cankarja. Zavedni rojakinji iskrena hvala!

Republikanska stranka se ne more zediniti glede colnine

Washington, 20. aprila. — Komaj sedem tednov je še do otvoritve predsedniške konvencije republikanske stranke v Clevelandu. Ta konvencija bo letos bolj zanimiva kot je bila se katera druga od republikanske stranke. Tekom zadnjih štirih let so se razmere tako izpremenile, ustvarili so se novi značaj in principi tako, da se lahko trdi, da republikanski voditelji ne poznajo več položaja.

Republikanska stranka je znana, da je vedno zagovarjala visoko carino napram importiranih blaga v Zedinjene države iz drugih dežel. V tej kardinalni točki republikanske stranke je pa sedaj nastal razkol. Danes je med republikanci številno voditeljev, ki zahtevajo da stranka odneha od svojega načela, da je le v visoki carini rešitev dežele.

Da, mnogi izmed glavnih voditeljev republikanske stranke zahtevajo načelo, ki ga je izdal predsednik Roosevelt glede carine, namreč, da se zniža carina za importiranje blaga iz onih dežel, ki so tudi znižale carino za ameriške izdelke.

Nezaslišano v zgodovini republikanske stranke je, da bi voditelji stranke zagovarjali nizko carino, in ne samo to, pač pa, da bi voditelji republikanske stranke zagovarjali idejo, da se vpelje carina po načrtih republikanske stranke.

Vzrok krize in depresije, pravi Knox, eden vodilnih republikancev, je, ker Zedinjene države niso sodelovale z drugimi državami glede importa in eksporta. Kakor hitro bo nastal tozadevno sporazum med Ameriko in ostalimi državami, tako hitro se bodo uredile mednarodne trgovske razmere in se bo gospodarski položaj temeljito izboljšal.

Njemu nasproti pa so vstali Ogden Mills, bivši senator Wadsworth in drugi vplivni republikanci ki zahtevajo da republikanska stranka pristoji na visoko carino. To sporno točko bo morala rešiti predsedniška konvencija republikanske stranke.

Prodajni davek

Tekom leta 1935 so Clevelandčani plačali \$1.171.789 več za prodajni davek kot so pa dobili od njega. Okrajni avditor Zangerle pravi, da smo v Clevelandu lansko leto plačali nič manj kot \$10.026.397.45 za prodajni davek. Vsa država je plačala \$46.870.792.14. Cleveland je dobil od tega \$8.854.608.03. Ta davek se je, kar se tiče Clevelanda, razdelil sledeče: \$2.625.191.46 so vzele šole, \$3.209.909.87 se je razdelilo mestni vladi in vsem in mestom v okolici. \$1.337.459.90 je šlo za relief, nadalje se je nakazalo za starostno podporo \$942.762.40. Prvotno so pričakovali, da bo prinesel prodajni davek \$60.000.000 na leto, toda v resnici so nabrali 14 milijonov dolarjev manj.

Še en grob

Danes jutraj je preminul rojak Joseph Pintar, 712 E. 162nd St. Pogreb bo vodil August F. Svetek. Podrobnosti poročamo jutri.

* Znani laški zrakoplovci Enea Recagna je bil včeraj ubit v Genoa, Italija.

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem izvirniku E. Maja

"Si speš ujel tegale velikega junaka, ki je tako pogumen, da najraje beži?" je dejal. "Ritenški je šel nazaj kakor rak, ki žre le mrhovino. Zveži ga, da ne uide še tebi!"

Teh besed seve nisem smel mirno vtakniti v žep, sicer bi bil izgubil ugled, ki smo ga vsi tako nujno potrebovali.

Dal sem Halefu vajeti in stopil trdo k melekovemu bratu.

"Molči, človek! Kako more lažnjivec in izdajalec poštene ljudi zasramovati?"

Onemel je za hip, pa bruhnil na dan:

"Kaj si drzneš —?" me je nahrl. "Da sem izdajalec, praviš? Zini še eno tako besedo, pa te pobijem na tla!"

Hladno, pa resno sem mu odgovoril:

"Le kar poskusi, da vidimo, če ti uspe! Lažnjivec sem dejal da si in izdajalec, ker je res. Tvoja gosta da sva, moj tovariš in jaz, si nama dejal, potem pa si naju zahrbtno zaklenil v sobo. Ali ni to lažnivost in izdajstvo? In še celo konja si mi hotel ukrasti! Nisi samo lažnjivec in izdajalec, ampak tudi tat, ki je svoje goste hotel okraati!"

Besen od jeze je dvignil pest, pa še preden je mogel zamahniti, je že ležal na tleh ne da bi se ga bil le sam dotaknil.

Dojan je že poznal tega človeka. Saj ga je enkrat podrl na tla. Ves čas me je bistro gledal in opazoval vsako mojo kretnjo. In komaj da je mož dvignil roko, je že planil na njega, ga podrl, stopil nanj in ga s svojimi zlastnimi zobmi tako občutno prijel za vrat, da si ni upal ziniti besedice.

Melek se je seve takoj potegnil za brata. Skočil je k meni, pograbil bodalo in mi z zapovedovalno krenjo naročil:

"Poklič psa v stran, sicer ga zabodem!"

"Le samo poskusi!" sem mu odgovoril. "Se preden boš dvignil nož, mu bo pregriznil vrat in ti boš mesto njega ležal pod njim! Talo hrt je skozi čiste pasme. Vidiš, da te opazuje?"

"Zapovem ti, poklič ga v stran!"

"Zapoveduješ? Kaj še! Ali res misliš, da mi boš ti zapovedoval? Obljubil sem ti, da pojdem s teboj v Lizan in da ne bom rabil orožja, nisem pa ti dovolil, da se obnašaš proti meni kakor paša. Tvoj brat je že ležal pod mojim pogumnim hrbotom, tistikrat sem mu podaril življenje. Topot pa tega ne storim prej, dokler mi ne obljubiš, da bo miren."

"Miren bo!"

"Mi zastaviš svojo besedo?"

"Da."

"Verjamem ti. Pa svarim te, skrb, da me bo res pri miru pustil!"

Poklical sem psa mož je vstal in se nemudoma umaknil v hišo.

Na pragu pa se je obrnil in grozeče dvignil pest.

Vedel sem, da imam odslej enega svoraznika več —

Dogodek je pokvaril tudi naše dobre odnose do meleka. Temno je gledal in njegov obraz je bil strog.

"Vstopite!" je zapovedal in pokazal na vrata.

To mi ni bilo po godu. Že radi tega ne, ker bi se bil moral ločiti od konja. In pa ker bi bil v hiši res napol ujetnik.

Dejal sem torej:

"Dovoli, da ostanem na prostem!"

"V hiši ste varnejši in tudi spali bodele boljše!" je dejal zelo odločno.

"Če te skrbi naša varnost, ti povem, da smo zunaj bolj varni ko pod tole streho, ki sem pod njo že enkrat doživel prevaro."

"Ne bo se več zgodilo! Pojdi!"

Prijel me je za roko, pa

umaknil sem mu jo in stopil na stran.

"Zunaj bom ostal!" sem dejal tudi jaz zelo odločno. "Nisem vajen, se ločiti od konja, tudi moji tovariši ne. Trave je tod dovolj za pašo in nam za ležišče."

Uvidel je, da me ne spravi v hišo, in vdal se je. Vobče sem opazil, da ni ravno človek, ki zna svojo voljo na vsak način udejestiti.

"Kakor hočeš, gospod!" je odgovoril. "Pa povem ti, da vas bomo zelo strogo zastražili!"

"Stori to!"

"Če bi kateri izmed vas poskusil pobegniti, ga dam ustreliti!"

"Stori tudi to!"

"Izpolni sem ti voljo, toda eden izmed vas le mora z menoj v hišo!"

"Kdo?"

"Bej."

"Zakaj bej?"

"Vi pravzaprav niste moji ujetniki, on pa je."

"Ostal bo vkljub temu pri meni. Zastavljam ti besedo, da ne bo ušel. In moja beseda je zanesljivejša ko zidovi, v katerih ga hočeš vtakniti."

"Torej jamčiš zanj?"

"S svojim življenjem!"

"Bodi torej kakor hočeš! Pa povem ti, da je tvoje življenje zapadlo, ako uide!"

Poslal vam bom rogoznice za ležišče ter drva, jed in pijačo za tebe in za tvoje tovariše. Poišcite si prostor, kjer mislite taboriti!"

Blizu hiše je bil travnik z obilico sočne, mehke trave. Tam smo se utaborili. Privezali smo konje na dolge vrvi h kolom, da so se sicer lahko pasli, pa se niso mogli oddaljiti, zakurili velik ogenj in v krogu posedli ob njem na rogoznice, ki nam jih je melek poslal. Tudi ovce smo dobili, že zaklano in osnaženo, z narčilom, naj si jo sami spečemo. Nabodli smo jo na dolgo vejo in jo obesili nad žerjavico.

Na beg vobče niti misliti nisimo mogli, krog in krog nas so sedeli Nestorijanci v gostih gručah. Pekli so si svoje ovce in kožlice pri številnih prav kakor mi, in se hvalili z "zmago," ki so jo zavajevali nad Kurdi.

Lindsay je sedel na moji desnici in zamišljen gledal, kako je Halef obrača ovce na ražnju.

"Kakor človek, ki je lačen, sir."

"Well! Jaz tudi!"

Obrnil se je spet k Halefu, ki je bil pravkar gotov s pečenko in se pripravljal, da jo razkosa. Pa master Lindsay je bil prehud lačen, ni mogel učkati, da bi dobil svoj kos, vzel je nož, si hlastno odrezal velikanski kos in odprl široka usta v znani štrikot, da spravi vanj pečenko.

Tedaj sem čisto slučajno pogledal proti strehi.

Številni ognji so prečelje hiše jasno osvetljevali in razločno sem opazil človeško glavo, ki se je prav tistikrat dvignila nad rob strehe. Za glavo se je pomolil vrat, za njim ramena in za njimi puščina cev, ki je bila namerjena naravnost proti našemu ognju.

V hipu sem imel tudi jaz puško pripravljeno za strel. Gori se je zabiskalo, strel je počil in skoraj ob istem času je počila tudi moja puška.

Na strehi je zadonel krik in pri našem ognju drugi krik. Ta je prišel iz odprtine pod nosom mojega Angleža. Krogla zahrbtnega strelca mu je namreč me-so z nožem vred izbila izpred ust.

"Zounds —! Kdo je ta lopov, he —?"

(Dalje prihodnjič)

Kako kuje življenje ...

Ob 25-letnici smrti pesnika Antona Medveda

Letošnjo pomlad je poteklo četrto stoletje kar je umrl na turjaškem gradu župnik in pesnik Anton Medved, najlepši slovenski fant, kakor je o njem povedal Ivan Cankar. Na Vah in Košci je spomin med starimi očanci nanj še živ. Saj je na obeh krajih služboval pred 35 leti.

Prijetno nedeljo sem pohitel v skrite za savske kraje. Preko vseh kraljuje dolenski Triglav ožak Kum. V sosesčini pa mu stoji nekaj nižji bratje: Orlek, Rodež, Ostrež, Kumat, Zambor, Mamolj in ostali številni vrhunci, ki se spuščajo proti Litiji. Košca je majkečna, čedna vasica. Vinska trta se oklepa prav vseh hiš, tudi farova in šole, še preko potov in ograj se zvija najlepša dolenska roža. Že res, vasica je mična, če sedi na eni izmed mnogih, soncu izpostavljenih klopi in se ti oči zadovoljno pasejo po vabljivem zasavskem svetu. Toda dosti je težaven dohod. Menda zato ima Košca tako ime: iz doline morajo znositi semkaj gori vse le v košu! Koški župnik Medved se je v pustih dnevih rad podpisoval v pismih: "Puščavnik s Košce!"

Radi mu zamerjajo ostri sodniki, da se je na Košci preveč zapustil ob čaši vina. A pozabljajo, da je življenja polni fant sameval v zapuščenem svetu, trpel hude notranje boje. Pegaz pa ga je nosil na krih v deželo fantazije in v razigrani svet. Le na obiskih je imel večkrat svoje drage prijatelje iz raznih vetrov. Čestokrat je naneslo, da so se sestali v senci koških brajd celo po trije Medvedje in celo tovariši po poklicu. Prvi je bil domačin, drugi Sv. Gore, tretji s Sv. Planine. Vse tri Medvedje je zasavsko ljudstvo označilo kar po domače: Tone s Košce je bil "ta črni medved," svetogorski "rjavi," a oni tretji pa "beli medved." Ločili so jih po barvi las.

"Črni" Medved je prišel semkaj v letu 1899. Ljudstvo do takrat ni imelo prilike za omiko. Saj kdo bi se bil domislil, da bi dal v te odročne kraje solo! Mladi župnik pa je zastavil vse sile in preuredil spodnjo sobico v župnišču za učilnico. Hribovska mladina se je pričela seznanjati s pismenka-

mi in to je bilo staršem močno všeč. Ne pa tedanjemu oblastnemu županu Antonu Zavrlu na Gobi. Nepotrebno se mu je zdelo, da bi koški fajmošter bistril hribovske butice, pa se je župan pritožil proti njegovemu poučevanju na okrajni šolski svet, trdeč, da šola ne kaže uspehov in zato ni potrebna. V šolski kroniki na Košci pa čitamo, da se je zgasil potem na šoli nadzornik, ki je županovo pritožbo uničil. Šola, ki jo je točno pred 35 leti ustanovil gospod Tone je še danes zasilna enorazrednica.

Med domačini nanese čisto pogovor na priljubljenega črnega Medveda. Stari hribovci ga hranijo v prijaznem spominu. Mamka, ki sem jo srečal na pešeni poti, je menila: "V hribih ne sme biti duhoven le za cerkev, ampak mora biti tudi z ljudmi. In tak je bil naš takratni gospod. Znal je živeti med nami. Kadar je odprl usta, smo se mu že smejali, vselej je povedal kako lušno prišlo."

Starega Dolinskega z Raven sem naletel, ko je ogledoval smreke za posek. "I seveda še pomnim črnega Medveda. Kadar so imeli v samotnem naselju Medvedjem dolu pri Medveščku godovanje, je bil koški župnik gotovo zraven. Pesmi in viže je stresal kar iz rokava. Dolinskega še dobro pomni tisto, ki diši zelo po domače in jo je župnik nekoč kar na hitro roko povedal:

Se bo storil dan, domov nas bo it' sram, pa bo bomo pili celi dan, Pa bo prišla noč, bomo prižgali luč, pili bomo celo noč ...

Se bo storil dan — in tako spet naprej od začetka do konca.

O Medvedovih živih pridigah, polnih krepkih in zdravih primer, pa je še danes na Košci taka sodba: "Takihi nismo poslušali pri nas niti prej niti posej."

V samotni na Košci je Medved literarno pridno delal. Honorarji so mu bili sila dobrodošli. Njegova župnija je bila majhna, ljudstvo siromašno, zato je trpel dušni pastir prav tako pomanjkanje, kakor njegove ovčice. Ljubljanski prijatelji so se ga spominjali za godove in druge prilike. Nje-

gov mežnar Jaka Dežman, ki je še danes kljub sedmim križem jeder kakor dren, se je vedno veselil pošiljke ljubljanskega trgovca Urbana Zupanca. Ta je poslal Medvedu za god vsako leto novo obleko in čevlje, staro pa je dobil mežnar Jaka. In ker je Urban Zupanc vedel, kako ubija hribovska samota talentiranega duhovnika, je kupil Medvedu za razvedrilo puško in psa.

Pohajanje za divjačino je prineslo v Medvedovo življenje mnogo sprememb in sproščenosti. Ob neki priliki, ko ga je spet potrla hribovska samota, pa je Medved prodal puško in psa in se je z novci podal k Drčarju, kjer je naročil vina in kruha za vse lačne in žejne hribovce. Za preganjanje dolgočasia se je udajal čestokrat različnim zabavam. Ob potoku, ki žubori pod vasio ter se z vso silo spušča v Savo, si je zgradil majhne stope, te udarjala na zvončke. Uglasil je zvončke v gotovem redu in na znano melodijo. Kadar je gnala voda stope, si slisal še daleč po mirni pokrajini glasno zvončkanje: "Naprej zastava slave," ki se je venomer ponavljalo. Tone se je s svojo glasbeno napravo pri gostih, ki jih je presenetila melodija, rad pobahal: "Naj ve svet, da smo tu gori tudi narodnjaki ..."

Medved je bil vobče hudo rodoljubljen mož. Vsikdar je kupoval in porabljal le vžgalice CMD. Neki duhovni sobrat ga je ob priliki, ko mu je Medved poslužil s cirilmetodarskimi vžgalicami, precej neprijazno ukoril kot liberalca. Pričel tega dogodka pa pravijo, da Medveda še niso videli nikoli tako razdraženega, kakor takrat, ko se je postavil v bran za našo staro šolsko družbo.

Njegova dela so mu pridobila širok krog častilcev in častilk. Često je prejemal pisma. Ob neki priliki se je navdušila za pesnika čitateljica s krasnim mehkim ruskim imenom: Sonja. Pričela je pošiljati na Košco pisma, polna miline in navdušenja. Medved, ki je bil vsikdar idealen kavalir, je pričel s svojo neznanko dopisovati o literaturi, življenju in takem čez čas si je zaželela Sonja s krasno mehko in nežno pisavo obiska na Košci. Tudi samostarski poet se je veselil njenečarice. S psičkom je krenil proti Renkam, odkoder je najbližja pot iz doline. Ko je strmel v daljavo in pričakoval prihoda neznanke, sanjave, viške in mladostne dame, kakor si jo je zamislil po dobljenih

pismih mu je prišlo nasproti razočaranje. Sonja je bila brzdasta, priletna, zarjavela devica, po obrazu mazoljasta in piskajočega glasu. Ko je odprla usta se je Medvedov psiček tako ustrašil, da je pobegnil in ga tri dni ni bilo domov. Medved pa je od takrat spet rajši samotaril na koških puščavah.

Tri in pol leta je služboval tam gori. Slednjič je hudo zbolel. Potreben je bil skrbne nege in zdravniške pomoči. Njegov prijatelj župnik Finžgar je prišel neko sredo — kakor cerkvenec Dežmanov Jaka še dobro pomni — in je povabil bolnega tovariša s seboj. Medved se je skromno branil: "Odločno mi povej, kam me boš peljal!" Naposled sta se domenila. Medved, Finžgar in Dežman, ki je nosil župnikovo prtiljago, so krenili v dolino. Na strmi in težavni poti čez Dolančev reber so odpovedale Medvedu noge. Prišel se je tresti in je sedel na skale, ki se pno visoko nad strmo savsko sotesko. Dežman Jaka ga je naložil na ramena. Mukoma so se spuščali po opasni poti. Medved je tarnal in prosil: "Jaka ravnaj usmiljeno, trpim duševno ... Finžgar pa ga je miril: "Kar potrpi Tone, Jaka pa trpi telesno! ..."

Varno je stopal Dežman z gospodom na ramenih in ga je srečno spravil do zagorske postaje. Časopis "Rodoljub," ki se je večkrat obregnil ob Medveda je potem opisal njegovo slovo s Košce ter omenil, da imajo na Košci takega cerkvenca, ki je nosil po najbolj nevarni zasavski stezi na Dolančevi rebri živega medveda.

Medved se je potem vendarle tako pozdravil, da je bil kakor preroben. Koščanci se dobro pomnijo njegov kasnejši obisk. Prišel je spočit. Živahen in eleganten. Niti kapljice vina ni poskusil. Dal pa je znanec za dva šefana vina in se je navdušen razgovarjal o časih, ko je med njimi župnikoval. Potem je šel na Turjak na Dolenskem. Prišel je bolehati na želodcu. Čutil je, da se mu bliža konec.

"O, da bi le ne umrl pomlad, ko se vse prebuja k novemu življenju," si je želel rahločutni poet. Pa se mu tudi ta želja kakor toliko drugih ni uresničila. Prav v času, ko je vihrala Vesna preko dolenskih trat in se je narava odevala s prvim cvetjem, so zvedeli tudi oni na Košci, kakor vsa domovina: pesnik in pisatelj Anton Medved je med rajnimi.

—V Ljubljani je mirno umrl Jernej Pinter, bančni ravatelj

—Pri Sv. Lenartu v Slov. goricah je umrl za posledicami nesrečnega padea s kolesa gostilničar, medicar in posestnik gospod Karel Aubl. Pokojnik, ki je dosegel starost 53 let, je bil daleč naokrog znana in spoštovana osebnost. Bil je mnogo let župan lenartške občine in se je kot tak odlikoval s svoje nepristranostjo in skrbnostjo za blagor občanov.

—V Ljubljani je umrla gospa Marija Jeras, roj. Kos, mati zaslužnih dobrovoljcev prof. Josipa in Srečka Jerasa ter ravnateljica Ivana Jerasa. — V tork je umrla Franciška Ljubič. Za njo žalujejo soprog in hčerke.

DNEVNE VESTI

Kraljev sorodnik nazivlje Hitlerja gangozem

London, 20. aprila. Earl of Harwood, svak sedanjega angleškega kralja, je nazval večeraj nemškega diktatorja Hitlerja — gangozem, ki preti, da zasnuje svetovno vojno. "Kadar imate opraviti z roparjem ali gangozem," je dejal kraljevi

svak," je najbolje, da ste dobro oboroženi, sicer lahko zgubite življenje. Enako je z nemškim diktatorjem Hitlerjem, ki skuša pahniti Evropo v novo vojno."

Predsednikov najboljši svetovalec je umrl

Washington, 20. aprila. Najboljši predsednikov svetovalec in prijatelj zadnjih dvajset let, Louis Howe je včeraj preminul. Predsednik je odredil, da se vrši pogreb pokojnega iz Bele hiše. Howe je bil star 65 let. Eno leto se je nahajal v bolnici in se boril s smrtjo. Pogreb se vrši v tork popoldne. Zastava na Beli hiši je napol drogu in predsednik je odpovedal vse družabne prireditve. Howe je bil bivši časnikar, ki se je seznanil z Rooseveltom, ko je bil slednji prvi izvoljen v državno postavil New York države. Ves čas je stal Rooseveltu zvesto na strani in ko je leta 1929 Roosevelt deloma ohromel mu je stal ob strani in ga prepričal, da tudi hromi ljudje so še sposobni za javno udeleževanje. In tja, Roosevelt je bil izvoljen predsednikom.

Državni pravdnik kriv odpeljave Wendela

New York, 20. aprila. Tu so prijeli nekega Martina Schlossmana, ki je pred policijo izjavil, da je on ugrabil bivšega odvetnika Wendela ter ga zaprl v neko samotno hišo v Brooklynu, kjer ga je mučil toliko časa, dokler ni Wendel "priznal," da je on umoril in ugrabil Lindbergh otroka. Ko je pa bil Wendel rešen neprosto voljnega zapora je preklical vse, kar je prvotno priznal in izjavil, da je govoril le, da bi se rešil silnega mučenja.

MALI OGLASI

Zahvala

Podpisana se lepo zahvaljujeva James Slapniku na 6102 St. Clair Ave. slovenskemu cvetličarju, ki je daroval tako krasen šopek za nevesto Rose Novšak, 1189 E. 61st St. Poroka se je vršila 18. aprila. Iskrena hvala g. Slapniku.

Rose in Frank Novšak
1279 E. 60th St.

Hiša naprodaj

za dve družini, 6 sob za vsako družino. Se mora prodati za \$3.600.00. Takoj plačate samo \$900.00. Prva vključba je na Cleveland Trust banki. Vprašajte pri P. P. Muliolis, 6606 Superior Ave. Tel. Henderson 6729. (97)

Delo išče

izučen trgovski pomočnik v starem kraju s poldrugo letno prakso v mesnici. Ima dobra priporočila. Poizve se na 15712 Trafalgar Ave. (97)

Naprodaj je hiša

ima sedem sob in čeden trgovski prostor. Cena je samo \$3.800. Takoj se plača \$1.000, drugo pa mesečno po \$18.00. Proda se radi odhoda lastnika iz mesta. Vprašajte na 15602 Calcutta Ave. (95)

"MOJ MALI DEČEK JE BIL

TAKO SUH—ZJOKALA

SEM SE, KADAR SEM

GA POGLEDALA"

"Nagovarjati sem ga morala, da je jedel, in nič, kar je pojedel, ni pomagal, da bi pridobil na teži. Vseeno bom hvaležna tisti materi, ki mi je povedala o Trinerjevem eliksiru vina."

Trinerjevo grenko vino je stano, zapustilo družinsko zdravilo, ki upravlja zaprtje, pline, nespečnost, slabost, nečistočo kože in težave zadržane s prebavnimi nerednostmi in navduša z življenjem oslabele osebe, da lahko v vsaki lekarni

TRINERJEV ELIKSIR

GRENKEGA VINA

Joseph Triner Company Chicago

MORSKI RAZBOJNIK

A. Š.

"O, nič drugega, nego zaščiti sebe in svoje ljudi pred Bishopovimi vešali. Računal sem na vašo galantnost, moj lord, in domneval, da ne boste pustili governorja v zagoni ter da mu boste sledili sem. Zdaj je na potu poročilo, napisano in podpisano od njegove roke ter naslovljeno na pristaniškega mojstra in na poveljnika trdnjave. Vidite, in ko bosta še ta dva na mojem krovu, bom imel vse talce, ki so mi potrebni za mojo varnost."

"Malo pridnež!" je zasikal lord skozi zobe.

"Hm, to je povsem stvar okusa," je rekel Blood. "Vendar pa te psovke ne bi prenesel od nobenega moža. Ampak če pomislim, da ste mi že storili eno uslugo hote, drugo pa mi boste zdaj nehote, hočem prezreti in preslišati, kar ste rekli."

Njegovo lordstvo se je zasmajalo: "Bedak! Ali morda menite, da sem prišel na krov vaše piratske ladje brez potrebnih mer in garancij? Obvestil sem poveljnika trdnjave natančno o tem, kako ste prisilili polkovnika Bishopa, da vas je spremljal. Zdaj pa sami preudarite, da-li bo on ali pa pristaniški mojster pri volji priti na vašo ladjo, ali pa pustil isto svobodno odjadrtati," je rekel triumfalno lord.

Bloodov obraz se je zresnil. "Če je tako, mi je resnično žal!" je rekel.

"Saj se mi je zdelo, da vam bo," je odgovoril lord.

"Ah, ampak ne zaradi samega sebe, nikakor ne! Žal mi je le za governorja tukaj-le. Ali veste, kaj ste s tem storili? Če ne veste, vam bom povedal: zdaj je gotova stvar, da ga obesimo."

"Moj Bog!" je vzkliknil Bishop v hipnem impulzu paničnega strahu.

"Kakor hitro se drznejte izstreliti le en sam strel preko moje ladje, v tistem trenutku bo potegnjena governor na prečni drog velikega jambora! Vaše edino upanje, polkovnik, je zdaj v tem, da jim sporočim o tem namenu. In tako, da boste kolikor

Dekleta in žene

Sedaj je čas, da si izberete ali naročite fino spomladansko "STERLING" suknjo ali obleko direktno iz Sterling tovarne, po veliko nižjih cenah kakor kje drugje.

Ker mi ni mogoče vas vseh obiskati ob pravem času, zato vas prosim, da me pokličete, pišete ali se oglasite, da pridem po vas in vas peljem direktno v tovarno.

Se vam priporočam

Benno B. Leustig
1034 ADDISON ROAD

Tel. ENDicott 8505

TWILIGHT BALL-ROOM

Najfinjša slovenska plesna dvorana v Clevelandu
Dominik Krašovec, lastnik
6025 St. Clair Ave.

Cimperman Coal Co.

1261 Marquette Rd.

HENDERSON 3113

DOBER PREMAG IN TOČNA POSTREŽBA

Se priporočamo

F. J. CIMPERSMAN
J. J. FRERICKS

mogoče popravili zlo, ki ste ga storili s svojim nepremišljenim dejanjem, boste vi, lord, sami sel in glasnik te vesti."

"Naj bom prekleto, preden me pripravite do tega!" je reklo njegovo lordstvo.

"Hm, to je skrajno nespametno. Ampak — seve, če že nikakor nečete, bo kak drug sel prav tako dober, in nadaljen važen talec na mojem krovu, moj lord, bo tem bolj okreplil moje besede!"

Lord Julijan ga je gledal izbuljenih oči, kajti šele zdaj je spoznal in doumel, kaj je odklonil. Potemtakem bo moral ostati tudi sam tu kot talec.

"Ste doumeli? Upam, da ste in da se boste zdaj premislili," je rekel Blood.

"Aye, v božjem imenu, pojdi-te, moj lord," je pretresljivo prosil Bishop, "in poskrbite, da se bo ubogalo vaše besede. Saj vidite, da me ta prekleto pirat drži trdno za vrat."

Lord ga je pogledal s pogledom, ki je bil vse prej kot prijazen in spoštljiv, nato pa je rekel: "No, če je to vaša želja . . ." je prišel. Zatem pa je skomignil z ramenji ter se obrnil spet k Bloodu.

"Upam da se ne bo polkovniku nič žalega zgodilo, ako se vam dovoli odhod?"

"Za to imate mojo besedo, moj lord," je rekel Blood. "In nadalje še zagotovilo, da ga bom brez odlašanja varno spet izkrcal."

Lord Julijan se je okorelo priklonil pred obupanim governorjem. "Saj me razumete, gospod, da delam to pač po vaši želji," je rekel mrzlo.

"Aye lord, aye!" je silil Bishop.

"Torej prav!" Ob teh besedah se je lord spet priklonil ter odšel. Blood ga je pospremil vse do lestve, ob katere vnožju se je še vedno zibal Arabelin čoln.

"To je torej zbogom, moj lord," je rekel Blood. "Pa še nekaj." Ob teh besedah je potegnil iz žepa pergament. "Tu je patent. Bishop je imel prav, ko je rekel, da je bila s tem patentom narejena velika pogreška."

Lord Julijan ga je molče gledal,

in ko ga je tako opazoval, se je izraz njegovega obraza ublažil.

"Žal mi je!! je dejal odkritosrečno in iskreno.

"V drugačnih okoliščinah," je povzel Blood. "Ah, pa kaj bi govoril! Saj razumete . . . čoln vas čaka."

Ko je imel svojo nogo že naprtem klinu viseče lestve, se je lord Julijan še enkrat ustavil.

"Se zdaj ne zapopadem — vrag me vzemi, če ni tako! — zakaj niste našli koga drugega, da bi nesel vaše poročilo komandirju trdnjave in da niste mene obdržali kot talca na svojem krovu . . ."

Bloodove modre oči so se uprle v oči drugega, ki so gledale jasno in pošteno, in turobno se je nasmehnil. Trenotek se je zdelo, kakor da okleva. Nato pa je pojasnil:

"Hm, čemu naj bi vam tega ne povedal? . . . Iz istega razloga, kakor sem hotel z vami izzvati prepir, da bi imel priliko, potisniti vam par palcev jekla pod rebra. Ko sem sprejel vaš patent, sem bil tako idealno naiven, da sem mislil, da bom opran v očeh Miss Bishop, zakaj samo zaradi nje in njej na ljubo sem ga sprejel . . . Ampak odtlej sem spoznal, da je taka stvar nemogoča. Vedeti bi bil moral, da so to sanje bolnega moža. In dalje sem spoznal, da če si je izbrala vas, je bila njena izbira modra med nama dvema, zato tudi nisem hotel riskirati vašega življenja, ki bi bilo vse-kakor riskirano, če bi vas bil obdržal na krovu kot talca. No, in zdaj boste morda razumeli . . ."

Lord Julijan ga je osupel gledal. Njegov dolgi, aristokratski obraz je bil silno blede. "Moj Bog," je končno rekel. "In vi mi pripovedujete vse to vi?"

"Da, povedal sem vam, da . . . Ah . . . zato, da ji boste lahko povedali, da bo morda končno vendarle spoznala, da je ostalo vendar še nekaj gentlemana in poštenjaka pod piratsko suknjo, katero nosim."

Lord Julijan ga je osupel gledal. Njegov dolgi, aristokratski obraz je bil silno blede. "Moj Bog," je končno rekel. "In vi mi pripovedujete vse to vi?"

"Da, povedal sem vam, da . . . Ah . . . zato, da ji boste lahko povedali, da bo morda končno vendarle spoznala, da je ostalo vendar še nekaj gentlemana in poštenjaka pod piratsko suknjo, katero nosim."

Lord Julijan ga je osupel gledal. Njegov dolgi, aristokratski obraz je bil silno blede. "Moj Bog," je končno rekel. "In vi mi pripovedujete vse to vi?"

Lord Julijan ga je molče gledal,

Naj ve, da mi je njen lastni blagor nad vse drugo. In vedoč to, se me bo morda z lepšimi mislimi spominjala — če ne drugače, vsaj v svojih molitvah. To je vse, moj lord."

Lord Julijan je še vedno molče in globoko pretresen stmel v obraz bukanirja. Molče je končno iztegnil napram Bloodu svojo desnico, in molče jo je Blood prijel in stisnil.

"Bog ve, da-li imate prav ali ne, in Bog ve, da-li niste vi boljši mož izmed naju dveh . . ."

"Kjer je ona prizadeta, storite vse, da bom imel prav. Torej — zbogom!"

Lord Julijan je prišel molče stopati nizdol. Molče je stopil v čoln ter bil nemudoma odvešlan na kopno. Še iz dalje je pomahal z roko kapetanu Bloodu, ki je stal na krovu, naslanjaje se na ograjo in strmeč sanjal za oddaljujočim se čolnom.

Uro zatem je Arabela razpela sprednja jadra ter leno odplula iz pristana. V trdnjavi je ostalo vse mrtvaško tiho in na ladjah bojne mornarice, ki bi ji lahko zaprle odhod, se ni nič ganilo. Lord Julijan je torej učinkovito oddal kapetano-vo obvestilo ter mu dodal še svoja lastna osebna povelja . . .

Štiri in dvajseto poglavje

Pet milj iz Port Royala je Arabela povila jadra in piratje so potegnili ob ladjo barko, ki je bila privezana zadaj.

Kapetan Blood je pospremil svojega neprostoovoljnega gosta do lestve. Governor Bishop, ki je bil zadnji dve uri v smrtnem strahu, je končno vendar svobodno zadihal, istočasno pa je postalo njegovo sovraštvo do tega bukanirja spet takorekoč normalno. Dasi je v srcu prisegel, da čim pride zdrav in živ v Port Royal, bo storil vse, kar je v njegovih močeh, da se ga končno polasti, je to svojo grožnjo skrbno in modro ohranil zase.

Peter Blood ni imel nobenih iluzij. Bil pa ni nikoli popolen pirat. Zakaj v vsem Karibeanskem morju ni bilo pirata, ki bi

se odrekel veselju in zadoščenju, da bi potegnil Bishopa na prečni drog svojega jambora ter s tem zgotovil tudi svojo lastno varnost. Toda Blood ni bil izrezan iz takega lesa. Poleg tega pa je imel glede polkovnika Bishopa še posebne razloge, da se je zdrževal. Ker je bil namreč on Arabelin stric, je moralo biti njegovo življenje sveto kapetanu Bloodu.

Zato se je kapetan Blood samo nasmehnil v ta mesnati, tolsti obraz in njegove male oči, ko so ga s sovraštvom gledale.

"Srečno pot proti domu, polkovnik, dragec moj!" je rekel, in po njegovem smejočem izrazu sodeč, ne bi mogel nihče slutiti, kakšna žalost mu je trgala srce. "Vidite, že drugič mi služite za talca. Svetujem vam torej, da se izognite tretji priliki. Saj vidite, da vam ne prinašam sreče, polkovnik . . ."

Jeremy Pitt, krmar, je temno gledal za odhajajočim Bishopom. Za njim je stala mala skupina ogorelih in od sonca opaljenih bukanirjev, ki jih je držala v šahu samo močna volja njihovega kapetana, da niso governorja strli ko bolho. Izvedeli so bili namreč od Pitta o nevarnosti, v kateri se je nahajal Blood v Port Royalu. Governor se je ozrl naokoli in je povsod uzrl oči, ki so ga gledale s smrtnim sovraštvom. Instinkt ga je svaril, naj bo previden, ker njegovo življenje ni v tem trenutku vredno niti piškavega oreha, zato je modro molčal. Molče se je priklonil kapetanu ter odšel po lestvi v barko, v kateri je že bila zamorska posadka.

Ko je bil polkovnik Bishop v barki, so jo odrinili od rdečega trupa Arabele, razvil jadro ter odjadral nazaj proti Port Royalu, katerega so upali doseči še pred nočjo.

Na pomolu v Port Royalu, pod trdnjavskim zidom, sta pričakovala governorja podpolkovnik Mallard in lord Julijan in sta se olajšano odehnili, ko se je izkrcal.

Podpolkovnik Mallard se je

hotel opravičevati.

"Veseli me, da vas vidim, gospod," je povzel. "Pogreznili bi bil s topovi Bloodovo ladjo kljub temu, da je bila vaša ek-selencna na njenem krovu, toda na vaš lasten ukaz in na zagotovilo njegovega lordstva, da se vam ne bo nič žalega zgodilo, sem to opustil. Vendar pa vam moram priznati, da se mi je zdelo skrajno neprevidno od lorda Julijana, da se je zanesel na besedo prekletega pi-

rata . . ."

"Dognal sem, da je njegova beseda prav tako pošena kakor beseda koga drugega," ga je ustavil lord. Lord je bil namreč skrajno slabe volje. (Dalje prihodnjic)

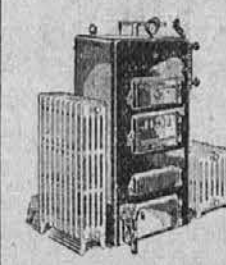
Pridobivajte

člane za

S. D. Zvezo

V letošnji Kentucky konjski dirki bo dirkal tudi Brevity, o katerem mislijo, da ima največ prilike zmagati.

Specielno samo za nekaj časa!

Denite v hišo furnes sedaj in plačajte jeseni!

Steam, Hot Water, Hot Air Furnaces.

Lahko kupite na 36 mesečnih obrokov. Popravljamo furneze in boilerje vseh vrst. Vprašajte za slovenskega zastopnika Stefan Robash.

WOLFF HEATING CO.

HEATING ENGINEERS

9703 North Boulevard Tel. GL 9218-9219

LAHKA KAJA

BOGATEGA, ZRELEGA DELA TOBAKA

Vsak Potegljaj

Manj Kisloben

Jaz kadim za zabavo,

moj duh počiva

Jaz kadim Luckies

Lahka Kaja bogatega,

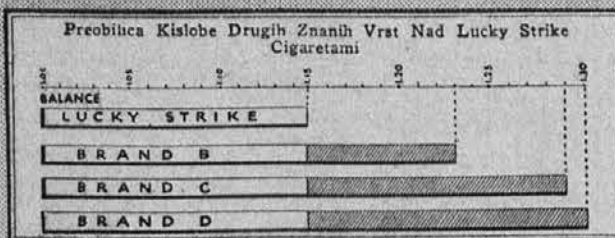
zrelega dela tobaka

"it's toasted"

Luckies so manj kislobne

Zadnje kemične preizkušnje kažejo* da imajo druge znane vrste preobilice kislobe nad Lucky Strike od 53% do 100%.

* Izidi Potrjeni Od Neodvisnih Kemičnih Laboratorijev in Preiskovalnih Skupin.

Luckies — "IT'S TOASTED"

Zaščita vašega grla — proti draženju — proti kašlju

Copyright 1936, The American Tobacco Company

Kaj ni za las podoben Will Rogersu? To je A. A. Trimble iz Clevelanda, O., ki je bil večkrat faktično zamenjan za znanega humorista Rogersa.